

ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਤੋਂ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। “ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ 'ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1994 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 15236 ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨੱਥੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਹਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ: ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਡਾ. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇਸਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(6) ਇਸ 1 ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਈਥਰਜ਼ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਨੋਇਟਮੇਰਿਟ ਹੈ; ਇਪਟੀਸ਼ਨ ਟੈਨ ਸਮਾਨ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਟੀ.ਐਚ.ਬੀ. ਚਲਾਪਤੀ ਜੇ.

ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—ਐਸ. 115—ਹਿੰਦੂ ਅਡਾਪਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਐਕਟ, 1956 — ਐੱਸ. 18 ਅਤੇ 20—ਐਕਟ ਦੇ 18/20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਫਾਰਮਾ ਪੇਪਰੀਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—

ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ—ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ—ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਭੁੱਖਾ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.

ਜੇਆਰ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੀ.ਐਚ.ਬੀ. ਚਲਾਪਤੀ, ਜੇ

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਪੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਫਾਰਮਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ @ Rs. 400 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਧੀ @ ਰੁਪਏ. 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ - ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ *ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। *ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਦੇ ਪੈਡੋਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਾ: *ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ (2)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਲਈ ਫਾਰਮਾ ਕੰਪੋਰੀਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ *ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਤਾਰਿਣੀ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਗੁਪਤਾ (4)* ਅਤੇ *ਨੇਮਈ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਜੈਨ (5)* ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। *ਇੰਦਰਾ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਲਾਲ (6)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇ. ਸ਼ਨਾਕਰੇ ਗੌੜਾ ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਸ. ਭਾਰਤੀ (7)* ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਗਿਆਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (8)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮਾ ਕੰਪੋਰੀਸ ਐਫਡੀਆਰ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅੰਤਰਿਮ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ *ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ *ਗੌਰੇਵੇਲੀ ਅਪੰਨਾ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀਵੇਲੀ ਸੀਥੰਮਾ (9)* ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲੀਬਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ

o 1977 PLR 506

- (2) ਏਆਈਆਰ 1984 ਪੀ. ਅਤੇ ਐਚ. 40
- (3) 1992 ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੇਸ 29
- (4) ਏਆਈਆਰ 1968 ਕੈਲ. 567
- (5) ਏਆਈਆਰ 1968 ਕੈਲ. 405
- (6) ਏਆਈਆਰ 1977 ਰਾਜ. 160
- (7) AIR 1975 Knt. 17
- (8) ILR 1975(1) ਦਿੱਲੀ 811
- (9) ਏਆਈਆਰ 1972 ਏ.ਪੀ.62

ਅਦਿਗਰਲਾ ਸਿਮਹਾਚਲਮ ਬਨਾਮ ਅਦਿਗਰਲਾ ਪਾਪਮਮਾ (10) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਉਹ ਅੰਤਰਿਮ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ *ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਐਲਐਲ)*

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (12) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾ: ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੁਗਲਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨੋ ਦੇਵੀ (13) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਹਿੰਦੂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।

(6) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭੁੱਖਾ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

(10) ਏਆਈਆਰ 1973 ਏਪੀ 31

(11) 1972 PLR 850

(12) 1972 CLJ 648

(13) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2560

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਡੋਸੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਵਾਰੰਟਿੰਗ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(8) r Thei ਸੰਬੰਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ,; ਇਸ ਲਈ, ਫੇਲ ਅਤੇ 3C ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਵੀ.ਐਮ ਜੈਨ ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੈਚੁਰੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ., -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ (ਹਰਿਆਣਾ) ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾ. LTD., —
ਜਵਾਬਦਾਰ

1998 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1514

24 ਫਰਵਰੀ, 2000

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908-0.39 ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਸ. 10—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰੀਕ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੀ — ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 39 ਆਰ.ਐਲ. 1 ਅਤੇ 2 ਸੀਪੀਸੀ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ — 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ 39 ਰੂਲਜ਼ 1 ਅਤੇ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਧਾਰਾ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ .

Sukhminder Singh v. Baljeet Kaur and anothers
(T.H.B. Chalapathi, J.)

333I

ਆਰ.ਕੇ ਜੈਨ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ।